

Mijn Tweede Helft

24 april 1995. Met m'n bedrijfskunde-bul in de hand verstuur ik sollicitatiebrieven met echte postzegels. Het brengt me mijn eerste serieuze baan als consultant bij een wervingsbureau. Ik voer honderden selectiegesprekken en leer het vak van 'mensen echt lezen en begrijpen'. Acquisitie blijkt zeg maar niet mijn ding. Jong en bleu zit ik aan de potentiële opdrachtgeverstafel. Ik koop een bril met glazen zonder sterkte om mezelf een paar jaar ouder te doen lijken. Te gênant is het moment waarop de klant tegenover me zich hardop afvraagt of er wel sterkte in mijn glazen zit. Er was in ieder geval niets mis met zijn sterkte.

Na twee jaar selecteren besluit ik vanuit de opdrachtgeverstafel bij KN Minolta zelf mensen in de ogen te gaan kijken, en me verder in het HR-vak te bekwamen. Mijn manager en ik starten kersvers tegelijkertijd, ik kan niet wachten veel van haar te gaan leren. Onze samenwerking duurt welgeteld drie hele dagen als ze met vervelende zwangerschapsklachten uitvalt. Vol goede bedoelingen en moed neem ik haar rol interim over en, na haar einde dienstverband, permanent. Al bouwend, uitvogelend en onzekerend ga ik aan de slag, met de grote vraag 'DOE IK DIT WEL GOED?' in kapitalen in mijn achterhoofd. Ik moet immers alles kunnen en ik kan immers alles dragen.

En zo stap ik verder via mooie kansen, fijne collega's en pittige spiegels, bij zowel de KAS BANK als Yacht. In de zomer van 2008 verhuizen we van Badhoevedorp naar Brabant. Ik besluit met een 'nu of nooit' zelfstandig ondernemer te worden en start mijn bedrijf Feelwise. Niet omdat ik zo'n enorme ondernemer ben. Wel omdat ik zo ongelooflijk van coachen, trainen, ontwikkeling en vrijheid houd. Ik heb een onhoudbare drive om mensen die inspiratie in zichzelf te laten vinden, die hun leven een positieve stap verder brengt.

Tot grote ergernis overigens van zoonlief (17 jaar) die me, minimaal eens per week, haarfijn spiegelt met de opmerking 'stop met vragen stellen mam!'

Gelukkig beheerst deze coach de kunst om óók zichzelf rake vragen te stellen, soms op het randje van scherpte en zelfkastijding. Werk ik hard genoeg (met 60 uur in de week)? Doe ik het goed genoeg (als klanten aangeven dat ze tevreden zijn)? Weet ik genoeg (met dubbel-zoveel studiepunten tijdens de certificering als registercoach)?

8 september 2019: de dag waarop ik 50 word, in het jaar waarin ik zo goed als 25 jaar werk. Met nog elke dag groeiend zelfvertrouwen. Inmiddels sta ik mezelf toe om niet alles (nu) te moeten weten en kunnen. Vraag ik hulp. Kies ik bewust voor het inzetten van mijn kracht. Laat ik die dingen waar ik in dit leven niet goed in ben gebleken. Leer ik de buitenwereld te vertellen wat ik te bieden heb. En... heb ik een échte multifocale bril.

'Wat wil je voor je 50ste verjaardag?', vragen mensen me. 'Een beleving,' is steevast mijn antwoord. En als ik dan heel vrij denk, dan denk ik: 'jouw beleving'.

Want heb jij ergens de afgelopen 25 jaar een fijn gevoel of een prettige indruk overgehouden aan onze samenwerking? In deze ontmoeting meer energie en inzichten gekregen? Ik zou het ontzettend waarderen als je over dat moment een Google Review schrijft voor Feelwise.

Voor mij is dat een prachtcadeau om verder te groeien in mijn 'Tweede Helft van Leven & Werk'. Want of ik ooit ga stoppen met mijn werk? Mijn gevoel zegt me van niet. Ik hoop een leuk, wijs en oprecht geïnteresseerd oud vrouwtje te worden, dat anderen energie blijft geven. Een lang en gelukkig leven voor iedereen.

Leef mooi!
Birgit